

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὖλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φοραὶς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 χεῖλι ἀδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν εἰς γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀ το με κ ἂ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποίησι ληθρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Ἀπὸ τὴν πρώτη Αὐγούστου

Διακόπτεται ὁ Παλήνθρωπος ἀπὸ τὸ νὰ στέλνεται πρὸς οὐλοὺς ἅπαντας τοὺς ἀναποκριταῖς, ἐξωτερικὸ καὶ ἐσωτερικὸ ἂν δὲν ξανακαθαρίσουν τοὺς λογαριασμοὺς τους. Ἀντιάμο.

Καθαριότης.

Καθαριότητα καθαριότητα λέανε μὰ τί πράγμα ἦτανε δὲν εἶξερα, ὡς τὰ ὕστερα τὸ κατάλαβα, ὅτι καθαριότητα θὰ πῆ βρώμα καὶ ἀκαθαρσία.

Ἡ Ἀθήνα, κύρ Λομπάρδε, δὲν εἶναι μόνο ἡ δυὸ ἀγοραῖς, ἀλλὰ εἶναι ὅλη ἅπασα ἡ πόλις.

Καὶ γιὰ νὰ δῆτε ποῦ φωληάζει αὐτὴ ἡ ἀκαθαρσία, κύρ Λομπάρδε καὶ κύρ διευθυντὴ μετράτε μὲ τὴ μύτη σας.

Ἐκεῖνες τῆς βρώμιας μαρίδες ποῦ τηγανίζουν μέρα νύχτα στὰ Κουντουριώτικα, καὶ τὰ σκουληκιασμένα σικοτάκια καὶ τοὺς σάπιους μπακαλιάρους μὲ τὰ τσαγκομένα λάδια, τῶν ὁποίων ἡ φοβερὴ βρώμα σηκώνεται ὡς θυσία τοῦ Ἀβραάμ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, δὲν τὰ βλέπετε;

Σὺ, διευθυντὴ τῆς Ἀστρονομίας ποῦ ἔχεις ἕναν μακρὸ πλατὺ κατάλογο στὰ χέρια σου πόσοι ἀπόπατοι τῶν χρυσογαδάρων καὶ ἄλλων χύνονται μέσα στοὺς ὑπονόμους, καὶ γι' αὐτὸ βρωμολογοῦν, γιὰ νὰ μὴ τοὺς εὐκαιροῦν καὶ κερδίζουν τὰ ἐξόδα, αὐτοὺς δὲν ξέρεις νὰ τοὺς βουλώσης; Καὶ ὄχι μόνο νὰ τοὺς βουλώσης ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς προστιμάρης; Ὅχι. Γιατί, νούκου συμπερίγχος.

Τὰ κάρρα ποῦ φέρνουν οἱ χασάπιδες φορτομένα σφαγμένα καὶ ἀσφακτα γίδια καὶ πρόβατα οὖλα ἀξεκοιλιαστα, δὲν μού λέτε σὰς παρακαλῶ ἀφοῦ τὰ κουβαλήσουν στὰ χασαπιά ποῦ ξεκοιλιάζονται, καὶ ποῦ ρίχτονται ἐκεῖνες ἡ ἀκαθαρσίαις τῶν κοιλιῶν;

Τὰ κάρρα τῶν σατοφόρων, δὲν μὰς λέτε, σὰς παρακαλοῦμε, ποῦ ἀδιάζονται; Στὰ πέριξ τῆς πολιτείας.

Τὰ νερά, ποῦ λιμνάζουν στοὺς δρόμους ἀπὸ τῆς βρύσαις ποῦ χλασάν οἱ εὐγενεῖς Ἀθηναῖαι, καὶ τὰ ὁποῖα κατάντησαν νὰ σχηματίζουν στῶν δρόμων τὰ χαντάκια τοὺς Ἰορδάνεις ποταμοὺς μὲ κάθε ἀκαθαρσία μέσα, πῶς δὲν τὰ συμμαζεῦτε;

Τὰ σπίτια ποῦ βγάζουν ὄξω κάθε πρωὶ σὲ παράταξι πενήντα χιλιάδες σκουπίδια μέσα στοὺς τενεκέδες τοῦ πετρελαιοῦ, καὶ τὰ ὁποῖα δαίρνει ὁ ἥλιος ὄλημερῆς, καὶ βγάζουν μιὰ ἀποφορὰ ἀνυπόφορη, πῶς δὲν τ' ἀπαγορεύετε; Τὰ κάρρα γιὰτί χτυποῦν κουδούνια; Γιὰ νὰ βγαίνουν νὰ ρίχνουν τὰ σκουπίδια ἢ δούλες καὶ οἱ δούλοι στὰ κάρρα, τότε μὰς εἰγιναν καὶ οἱ δούλοι καὶ ἡ δούλες χρυσογαῖδαροχρυσογαῖδάρες, καὶ δὲν καταδέχονται νὰ φυλᾶξουν τὰ σκουπίδια, ὅπως καὶ πρῶτα μέσα στῆς αὐλαῖς, ἀλλὰ τὰ βγάζουν τὴ νύχτα ὄξω νὰ τὰ φέρνουν οἱ ὁδοκαθαρισταῖ, διότι αὐταῖς καὶ αὐτοὶ δὲν καταδέχονται νὰ ρίχνουν σκουπίδια τὴ μέρα.

Αὐτὰ ὅλα εἶναι τίποτα, ἀπὸ ὅσαμποροῦσα νὰ σὰς γράψω, ἀλλὰ πάλι ἐγὼ δὲν πρέπει νὰ γίνω κκκὸς μ' ὄλο τὸν κόσμον, γιὰ τὸ χατῆρι σας.

Ὅλη ἡ ἐφημεριδογραφία ὕστερα ἀπὸ τὸν Παλήνθρωπο, σὰς περιέγραψε ποῦ εἶναι τὰ ὑπόγεια τῶν σαρδελοποθηκῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα βγαίνει ἡ μυρουδιά τῆς κόπρου τοῦ Αὐγεῖου, τί κάνετε σεῖς; Τὴν κακὴ σας τὴν ψυχρὴ καὶ μέτ' τὴ μπαλομαδημένη.

Βρὲ ὅτι δὲν θὰ γλυτώσωμε ἀπὸ τὴ χολέρα, φιλοσοφία δὲν θέλει, καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ βγάνη ψεύτη, καὶ νάτῆνε, μὰς κοντοζύγεψε καὶ καλῶς νὰ τὴν δεχτοῦμε ἀπὸ τὴ Σμόρνη καὶ ἦθε νάρχότανε νὰ θερίση πρῶτα σὰς, χαρραμορχήιδες.

Ρομνοί !

Νὰ μὴ τύχη καὶ σὰς γελᾶ κάνεις καὶ σὰς λέη ὅτι λαβαίνει μέρος καὶ γράφει στὸν Παλήνθρωπο, γιὰτί σὰς κοροῦδεοῦν γιὰ νὰ σὰς πουλοῦν φιγύρα, ὅτι τάχατές μου, νὰ κ' ἐκεῖνοι παληνθροῦποι εἶναι.

Μαγκούφης—Μωρέ σκόνιδια είναι αυτά η ζωτανά ψωφίμια. και οι φουκαράδες οι κλητήρες ακόμα δέν πληρώθηκαν τὸ μισθὸ τοῦ Ἰουνίου.

Εἶναι κατάστασις κουβέρνου αὐτῆ ; Νὰ πῶς ἀναγκάζονται κάμμιά φορὰ οἱ ἀνθρώποι νὰ γίνουν κλέφτες, ψεύτες και μπιρμπάντες.

Πλήρωσέ τους, ἀδερφέ, νὰ μὴ φωνάζουν και ζητιανεύουν και δανειζονται και χρεώνονται και κλαῖνε και μουγκρίζουν.

Μωρέ βρόντος. Γιὰ νὰ δῶ τί ὥρα εἶναι νὰ τὸ πῶ τοῦ διευθυντῆ γιὰ νὰ ξέρη τὴν ὥρα ποῦ γλίστηρσα.

Κὺρ Ντερσέν.

Γιατὶ δέν πληρώνεις τοῦ παλαιστῆ Παναγῆ ποῦ ἔρριξε τὸν φραντζέζο σου στὸ παλαιμα τῆς 50 δραχμαῖς;

Κοροιδεῖεις ; Αὐτὸ δέν σοῦ φέρνει τιμῆ, ἤθελα νὰ σοῦ τὸ γράψω πὸ χοντρά, ἀλλὰ ἔχε χάρι χάριν στῆς μπαλαρίνες σου.

Ἄληθινὰ δέν μοῦ στέλνεις κάμμιά σπιτι νὰ με μάθη χορὸ ξεπεταχτό ; Δὲς τοὺς παράδες, ψεύτη.

Διάολε, ἄμα ἔμαθε τὸν φόρο στήρεψέ και τὸ βαρέλι.

Ἐπιστολῆς γράμμα ἐρωτικό.

Περιογᾶπητο πουλάκι μου Ζωή, ποῦ ζωὴ νὰ μὴν ἔχῃς, δα-σκάλα τοῦ ἀ. παρθεναγωγείου ποῦ εἶναι στὸν Περαιά, σὲ γλυ-κοασπαζομαι ἐγὼ κι' ὁ γάτης μου τρυφερὰ στὸ κούτελο.

Γιατὶ, τρυφερό μου κοτοπούλι και πάπια χῆνά μου, σου-φροσες ἀπὸ κάθε κορίτσι 20 λεπτὰ γιὰ νὰ τὰ βάνης τάχατὲς μας κορδέλαις στῆς καλλιγραφίαις, και ἀντίς γι' αὐτῆ τῆ δου-λειὰ τᾶρριζες στὴ μπούρσα σου ;

Γιατὶ, ἀγάπη μου ξυνόγαλο και χαβιαρομανέστρα, τῆ Κυ-ριακῆ σας ὄμορφη και τῆ Δευτέρᾳ . . . . ἔστρα ; Γιατὶ λέο-μεν, κτῆπῆσες ἀπὸ κάθε κορίτσι ἀπὸ 40 λεπτὰ τάχατὲς μας γιὰ νὰ τὰ δώση στὴν ἐπιστάτρια και τᾶρριζες στὴ μπούρσα σου ;

Ἄνοιξε τὰ μάτια σου, τρελοκόριτσο, σουφρατζιδικο κορί-τσι, γιατί θὰ χαλάσωμε τῆς ἀγάπαις και θὰ κόψωμε χαρτί.

Ὡχ, μάτια μου, τί ἄσχημο λείψανο ποῦ θὰ κάνης.

Οὐζὼ κλεφτρίνα ποῦ ὄσαις δεκάραις ἔκλεψες τόσα μάτια νὰ μὴν ἔχῃς.

Λομπάρδος.— Ἄς πῶ μὰ νὰ πᾶρ οἱ κίποι κάτω.

Κὺρ Δευθυντῆ.

Τσάκοστον, στὸν παραδίνω σύσσωμο τὸν φίλο μου τὸν ἀρχι-κλητῆρα τὸν μάρπα Δῆμο, γιατί κοντεύει νὰ τὸν πιάσῃ χολέρα, γιατί κεῖ μέσα στὸ σπιτι ποῦ κατοικᾷ, κατοικοῦν και ἄλλαις ὀκτώ, με συμπάθειο οἰκογένειαίς, ἀσενικοθήλυ-κες και μαγαρίζουν σ' ἓνα ἀπόπατο ξέσκεπο και βρωμᾶ ὄλη ἡ συνοικία και κοντεύουν νὰ πεθάνουν οἱ ἀνθρώποι και ὁ μάρπα Δῆμος βουλώνει τὴ μύτη του και κάνει πῶς δέν ἀ-κούει τὴν μυρουδιά. Δὲς του λοιπὸν μιὰ ρομπατσίνα νὰ βάνη γνώσι.

Μ' αὐτὸ τὸ σφουγκάρισμα τοῦ πεζιδροῦ ποῦ κάνω ἔχι χρο-λέρα, ἀλλὰ οὔτε παροῦκλα ἔρχεται στὸ σπιτι μας.